

احمدی نژاد سکوتش را شکست

بر اساس آنچه در شبکه های اجتماعی موبایلی و فضای مجازی هم‌رسانی می شود محمود احمدی نژاد اندکی قبل از اعلام رسمی احراز نشدن صلاحیت وی در انتخابات ۱۴۰۰ سخنان قابل تاملی گفته است.

به گزارش خبرنگاران گروه جامعه گزارش خبر، برخی نامزدهای مشهور انتخابات ریاست جمهوری ۱۴۰۰ همچون علی لاریجانی، مسعود پزشکیان، اسحاق جهانگیری بعد از اعلام نتیجه و عبور نکردن از فیلتر تشخیص صلاحیت شورای نگهبان تکلیف را از خود ساقط دانسته و پیگیر رایزنی برای تغییر نظر شورای نگهبان نشده اند.

برخی دیگر از این نامزدها نیز انتقادات تندی به احراز نشدن صلاحیت خود داشته اند. در این میان محمود احمدی نژاد رئیس جمهور سابق ایران فعلا سکوت پیشه کرده و اظهارنظری در این باره نداشته است.

با این حال در فضای مجازی و شبکه های اجتماعی موبایلی اظهاراتی که از سوی او اندکی قبل از رد صلاحیت در انتخابات ۱۴۰۰ منتشر شده و هم‌رسانی می شود.

بسم الله الرحمن الرحيم اللهم عجل لوليک الفرج والعافيه والنصر واجعلنا من خير انصاره و اعوانه و المستشهدين بين يديه
امروز به معنای واقعی، اوضاع کشور خراب است.

وضعیت اقتصادی، فاجعه بار و وضعیت اجتماعی، در آستانه فروپاشی و شرایط فرهنگی، به لحاظ از هم گسیختگی، غیرقابل وصف است.

وضعیت امنیتی نیز به گونه ای است که جریان نفوذ در اعماق کشور ضربات سنگین وارد می کند. هم ضعف هست و هم خیانت.

امروز اگر مشارکت پایین باشد که با وضع فعلی قطعی است، آثار داخلی و بین المللی گسترده در پی دارد، به طوری که زمین خواهیم خورد و دیگر نمی شود دوباره بلند شد.

عده ای به جد، دنبال رد صلاحیت من هستند.

چرا باید مرا رد کنند؟ چنین حقی را هیچ کس ندارد و من این عمل ناحق را هرگز نه تایید و نه در برابر آن سکوت می کنم. مسئول وضعیت اخیر هم دولت و هم حکومت است، ولی اگر من رد صلاحیت بشوم و وضعیت بدتر بشود که صد در صد خواهد شد، مردم دیگر این را از چشم دولت نمی بینند، بلکه فقط آن را از چشم حکومت خواهند دید.

من در این ارتباط هیچ مسئولیتی ندارم.

هرکس در این تصمیم نقش دارد و شریک است، در این کار هم پیش خدا و هم پیش مردم، مسئول خواهد بود.

جواب دادن، الان هم سخت است ولی در آینده خیلی سخت تر بلکه ناممکن خواهد بود.

وضع کشور همه جوره بد است و البته هیچ وقت اینقدر بد نبوده است. با ادامه این روند، وضع با سرعت زیاد، خیلی بدتر می شود.

دشمن به این نتیجه رسیده است که شرایط برای گرفتن امتیازات سنگین از نظام کاملا فراهم شده است.

از کلام و رفتار آنها کاملا پیداست که بسیار امیدوار شده اند و باور کرده اند که نظام به زودی تسلیم می شود.

فکر می کنم قبل از انتخابات، توطئه جدیدشان در مذاکره شکل بگیرد.

آنها منتظرند که نظام در این مرحله عقب نشینی بکند، بعد به طور سنگین روی حقوق بشر و مسائل نظامی فشار خواهند آورد.

با ادامه فشار اقتصادی شدیدتر و اساسی تر و با توجه به دور شدن مردم از نظام که هر روز در حال بیشتر شدن است، هم انحلال سپاه و هم حذف نظارت شورای نگهبان و همچنین انتخابات با نظارت خارجی را خواهند خواست و بعد هم که معلوم است کار را در مسیر تغییر نظام و فراندوم می اندازند.

خیلی از آقایان در داخل هم نه تنها با انحلال سپاه و انتخابات آزاد موافقت، بلکه به بیرون خط می دهند که این مسیر را بروند.

این مسائل را دیر و دور نبینید. اگر وضعیت به همین ترتیب پیش برود، در زمان کوتاهی، این ها را به طور جدی مطرح می کنند.

اصل مردم هستند، چرا این واقعیت را نمی بینند.

با فاصله گرفتن از مردم نمی توان آنها را دور زد.

اگر هستیم با مردم هستیم وگرنه نمی توانیم بمانیم. در این هیچ تردیدی نیست.

کمک و نصرت الهی هم وقتی خواهد بود که با مردم باشیم.

مردم از من انتظار ندارند که ظلم را بپذیرم و سکوت کنم.

چطور می توانم تماشاگر نابودی انقلاب و نظام باشم و سکوت کنم؟

چرا باید خودم را در این سیاست ها و در مسیر فروپاشی شریک کنم؟

من طاقت عذاب چنین گناه عظیمی را ندارم.

چطور می توانم این ها را ببینم و سکوت کنم و تازه از من می خواهند با آنها همراهی هم بکنم!

من نمی توانم بدبختی مردم را ببینم و سکوت کنم. مردم مسائلی را به بنده می گویند که آدم شرم می کند! جامعه در حد انفجار است.

برای اولین بار در تاریخ انقلاب و حتی قبل از انقلاب است که مردم به انحاء مختلف از یک نفر (این خادم ملت) به طور گسترده خواسته اند تا در انتخابات ورود کنند.

مردم هر روز مقابل خانه بنده حضور پیدا می کنند، طومار می نویسند، تلفن می زنند، نامه می دهند، پیام می فرستند، نذر و دعا می کنند و مرا به مقدسات قسم می دهند و اصرار می کنند که در انتخابات شرکت کنم.

مرا به خاطر اینکه شاید کنار بروم تهدید به لعن می کنند و مرتبا می گویند اگر ما را دوست داری باید به میدان بیایی و تا آخر بمانی!

می گویند اگر نظام را دوست داری بازهم باید در میدان بمانی، چون اگر کناره بگیری، ما در انتخابات شرکت نمی کنیم.

انتخابات فقط حق مردم است و هیچکس در این مساله، جز به عنوان عضوی از مردم، حقی اضافه ندارد و نمی تواند برای مردم تعیین تکلیف نماید! نادیده گرفتن حق مردم گناه بسیار بزرگ و نابخشودنی است.

عقوبتش هم سخت است. خیلی زود هم در همین دنیا و هم در روز قیامت.

من چرا باید رد شوم؟ به چه گناهی؟ آیا به سزای ایستادگی پای ارزش ها و آرمانهای انقلاب؟!

آیا به سزای تلاش برای نشان دادن کارامدی شعارهای انقلاب، خدمت به مردم و به سزای سر دست گرفتن شعائر؟! کسانی که می خواهند مرا رد کنند، خودشان جواب ملت را بدهند.

آیا از من انتظار دارند به خاطر رد صلاحیت خودم، برای آنها هورا بکشم؟

همانطور که در صحبت های روز ثبت نام گفتم، برای اجابت خواست میلیونی مردم آدمم.

هیچ انگیزه شخصی نداشته و ندارم اما نمی توانستم به این همه محبت مردم ناسپاسی کنم، نمی توانستم در وقت کمک طلبیدن مردم، دست رد به سینه آنها بزنم، نمی توانستم به هشدارها، تذکرات و اخطارهای آنها از وضع مملکت بی اعتنا باشم.

من آدمم تا به همدی که با خدا، پیامبر(ص)، امام زمان(ع)، انقلاب و مردم دارم وفا کنم.

بنده رفیق نیمه راه مردم نیستم که در میانه راه عهد خودم را بشکنم.

اگر نمی آدمم خلاف مردانگی بود ولی حالا برگشتن از میانه راه، یک ناجوانمردی آشکار و بزرگ است.

این از احمدی نژاد به دور است که مردم را در میانه راه تنها بگذارد.

همانطور که در صحبت های روز ثبت نام گفتم، تا آخر پای کار مردم و انقلاب هستم و ذره ای از آن کوتاه نخواهم آمد و همانطور که به آنها قول دادم، در صورت رد صلاحیت از هیچ نامزدی حمایت نخواهم کرد و تا پای جان خواهم ایستاد و دلیل رد صلاحیت و مسئولیت عواقب آن را از عوامل رد صلاحیت، آشکارا و علنی مطالبه خواهم کرد.

من همانطور که روز ثبت نام گفتم تجمعات و حرکت های اعتراضی را به خاطر رد صلاحیت تایید نمی کنم.

بارها پس از آن سخنرانی نیز این مطلب را صراحتا گفته ام و بازهم خواهم گفت.

اما عاملان رد صلاحیت بدانند که این نحوه برخورد با مردم، عاقبتی جز مقابله مردم با آنان نخواهد داشت. چنانکه با نگرانی روز افزون، خطر خیزش گرسنگان را هر روز بیش از دیروز حس می کنم و دلم می سوزد که نظام و انقلاب که خون صدها هزار نفر به پیش ریخته شده، به آسانی و به این ارزانی به خاطر جهالت و یا بی مسئولیتی برخی، از دست برود.

بنده چگونه می توانم شاهد این صحنه دلخراش باشم و بی تفاوت بمانم!

چگونه می توانم شاهد بدبختی ملتی باشم که به امام(ره)، اعتماد کرد، فرمانش را شنید و پای انقلاب و نظام ایستاد و حالا ناامید و خسته، متحیر رفتار مسئولان شده است.

آیا می توان تمسخر کوتوله های سیاسی شرق و غرب و ریشخند حکمرانان حقیر دست نشانده قدرت های بزرگ را نسبت به مردم، نظام و انقلاب مشاهده و آن را تحمل کرد؟!

من همواره به سوگندهای خود، وفادار و به حفظ کیان اسلام، انقلاب، نظام، مردم و کشور عزیزم همواره پایبند و متعهد بوده و خواهم ماند.

بنده برای نجات کشور و تغییر وضع زندگی مردم آمده ام. اینجانب با علم به وضعیت دشواری که در ابعاد مختلف شکل گرفته، معتقدم که ظرفیت های زیادی در کشور برای برون رفت از این وضعیت وجود دارد و عمیقا باور دارم که می توان با انجام برخی برنامه های اصلاحی و اجرای چند طرح مهم اقتصادی، امید را در جان مردم زنده کرد و فضای کشور را از احساس سیر قهقرایی به سوی پیشرفت و تعالی تغییر داد.

با مجموعه ای از سیاست های منسجم و همه جانبه، هم در بعد داخلی و هم در بعد خارجی، می توان حرکت سریع به سوی پیشرفت و جلب رضایت مردم از نظام و انقلاب را عملی کرد.

قدرت الهی را که پشتوانه اصلی انقلاب و نظام است، باید در متن مردم جست و جو کرد. مردم عیال خدا هستند. اقیانوس زلال مردم هر ناپاکی را پاک می کند

قدرت ملی ایران کم نظیر است. به پشتوانه آراء، اراده و حمایت مردم، می توان کشور و انقلاب را از دهان قدرت های طمعکار جهانی رهانید.

فقط با مشت ملت می توان بر دهان زیاده خواهان کوبید و فقط با فریاد رسای ملت می توان دهان یاهه گویان را بست. باید یک بار دیگر در بازگشت به ملت، شعارهای انقلاب را زنده کرد و یک بار دیگر مردم را به آینده کشور و نظام امیدوار ساخت.

یک بار دیگر مثل روزهای سخت انقلاب نشان دهیم که عدالت، آزادی و حقوق ملت، همان حقیقت دین و بویژه اسلام است.

بدین ترتیب است که استقلال برقرار و جمهوری اسلامی پایدار می ماند. باید نشان دهیم که "احترام به مردم، توجه به حقوق آنان، حساسیت در برابر زیاده خواهی، تبعیض، رانت و فساد و اشرافیت"، عین "انقلابی گری" است.

من برای تشکیل یک دولت انقلابی و اسلامی آمده ام، دولتی که بار دیگر شعارهای انقلاب را سردست بگیرد و انقلاب را به ریل بازگرداند.

البته روشن است و نیاز به گفتن ندارد که فکر انقلابی و ارزشی حتما مخالف و حتی دشمنانی در داخل و خارج دارد که برای از میدان به در کردن بنده و امثال بنده از هر روش و امکانی استفاده می کنند. در سال ۱۳۸۴ مخالفین من تلاش بسیاری کردند تا با یک بازی سیاسی، مانع از ورود من و افکار انقلابی و ارزشی، به عرصه مدیریت بالای کشور بشوند که به لطف خدا و بیداری مردم، توطئه آنها بی نتیجه ماند. آنها انتظار داشتند که با افکار و طرحهای انقلابی – اسلامی نتوان کشور را اداره کرد و آشکارا می گفتند که دولت جدید و انقلابی، شش ماه بیشتر دوام نمی آورد.

اما وقتی دیدند دولت، سرحال و قدرتمند به پیش می رود و با همبستگی بین مردم و نظام، راه پیشرفت و خدمت، هرچه گسترده می شود، شروع به کارشکنی کردند تا جایی که در سال ۸۸ وقتی دیدند امکان رقابت ندارند، به قصد دعوا و جدال آمدند که بازهم به لطف خدا و بیداری مردم شکست خوردند.

به مدد مهندسی انتخابات در سالهای ۹۲ و ۹۶ قدرت را برای دو دوره در دست گرفتند ولیکن برخلاف ادعاهایشان، بدترین و ناسالم ترین وضعیت و بلکه فاسدترین نوع مدیریت را به نمایش گذاشتند و به شدت از مردم فاصله گرفتند و اکنون در سال ۱۴۰۰ از نظر محبوبیت در پایین ترین سطح ممکن نیز قرار گرفته اند.

آنان اطمینان دارند که امکان رقابت با کاندیدای مورد نظر ملت را به هیچ وجه ندارند و با هیچ کاندیدا و هیچ شعاری نمی توانند بین مردم و کاندیدای مورد نظر مردم فاصله بیندازند.

آنها لاجرم در نشست های درون گروهی خویش و مشاوره با حامیان خارجی خود، به این نتیجه رسیده اند که چاره ای جز حذف فیزیکی نامزد ملت و یا رد صلاحیت او نمانده است.

از این رو بنا بر این گذاشته اند که به هر ترتیب ممکن مانع از حضور بنده در انتخابات شوند و در این راه البته به جهالت و حسادت عده ای نیز طمع

دارند.

آنان به طور معنا داری تلاش می کنند تا بنده را به عنوان اپوزیسیون نظام، برانداز و ... معرفی نمایند و انتقادات مطرح شده از سوی بنده را ساختار شکنانه و به قصد سرنگونی نظام معرفی نمایند. اینگونه توطئه ها در تاریخ، همواره به دست بازی خوردگان محقق شده است، که امید می رود در پرتو هدایت اهالی انقلاب بی نتیجه بماند.

بدیهی است چنانچه آنها در طمع خود به جهالت و حسادت، بی نصیب بمانند، آنگاه در مرحله بعدی، به ضرب رای ملت شاید که هوشیار گردند. اختلاف نظر و مخالفت با اینجانب چه از بابت افکار و تکیه بر ارزش ها و آرمانها و اهداف وجه از جهت روش مدیریت، امری طبیعی و قابل قبول است ولی تلاش برای حذف و رد صلاحیت قابل قبول نیست. اگر کسانی بر این اعتقادند که من نباید در عرصه مدیریت کشور حضور داشته باشم، بسیار خوب می توانند معتقد باشند ولی راه حذف من از طریق اعمال دموکراسی، شدنی است. این راه، درست، قانونی و کم هزینه است که مورد قبول همه ملت ایران است.

و اما سخنی با شما:

من در دوران دولت های نهم و دهم کمک های بسیاری به سپاه از جهات مختلف انجام دادم و بارها به خاطر این کار از سوی گروه های سیاسی و مخالفین داخل و خارج شماتت شدم.

اما دولت روحانی کمک ها را قطع کرد و محدودیت هم بوجود آورد.

دولت روحانی در چهار سال اول به طور مکرر هرچه می خواست علیه ما گفت. چرا سپاه و رسانه هایش هیچ حمایتی از ما نکردند و برعکس، همسو با آنان علیه ما تبلیغات سوء انجام دادند؟!

من همیشه به فکر بچه های سپاه بودم. حتی وقتی شب عید، اطلاعات سپاه پول برای پرداخت حقوق پرسنل نداشت، به آنها پول رساندم. اما به جایش آقای بقایی که زحمت این کار را کشیده بود به اتهام واهی حیف و میل بیت المال دستگیر و محکوم می کنند و بلایی سرش می آورند که روزانه دهها قرص اعصاب می خورد و نمی تواند تعادلش را در راه رفتن حفظ کند و از انجام امور شخصی و خانوادگی خود ناتوان است. و برادر دیگرم آقای مشایی را آنقدر تحت فشار قرار دادند که امروز در نقطه نامعلومی در شمال کشور خود را از جامعه کنار کشیده و به تنهایی زندگی می کند.

دولت فعلی در حال چپاول اموال ملت است اما برخوردی صورت نمی گیرد، ببینید با دو تن از اطرافیان من چه کردند! یکی را روانه بیمارستان اعصاب یعنی تیمارستان کرده اند و دیگری را هم مجبور ساخته اند از ما جدا شده و گوشه عزلت برگزینند! ما در موضوع هسته ای برای کشور افتخار آفریدیم، اما دولت روحانی برنامه های هسته ای را تعطیل و به بهانه یک توافق نافرجام، صنعت هسته ای را به رایگان حراج کرد.

در دوره دولت من، مردم ایران، راضی، خوشحال و امیدوار به آینده بودند، اما اکنون در وضعیت بسیاری بدی به سر می برند.

اطمینان دارم که کشور را می توان نجات داد و من کاملاً برای کار توانا هستم و برنامه دارم و می دانم که چگونه کشور را باید اداره کنم.

نیروهای انقلابی مطمئن باشند که روند را در کشور به سمت صلاح و پیشرفت تغییر خواهیم داد و بار دیگر ارزشهای انقلابی و دین در اوج خواهد بود. به سرعت رضایتمندی مردم را جلب خواهیم کرد.

دوستان انقلابی هیچ نگرانی از بابت نیروهای اصلاح طلب و یا افرادی از خارج کشور و یا قدرت خارجی نباید داشته باشند. دولت اسلامی و انقلابی خواهد آمد و با تکیه بر لطف خدا و مردم مومن و متعهد از همه موانع عبور کرده و با تکیه بر آرمانها و ارزش های انقلابی و دینی مشکلات را از پیش رو بخواهد داشت و جریان سلطه قدرت ها در منطقه را به سود ملت های منطقه و مقاومت تغییر خواهد داد.